

18 (258).
MAYRANUŐ VARDANYAN'IN HİKÂYESİ
(1900, Maraő doğumlu)
BÜYÜKBABANIN VASIYETİ

1915 yılında sürgün yollarında bir zabıt Ermeni bir kızı evine götürür. O annesine der ki:
"Beni kız kardeşim yok; bu bana bacı olacak. Bu kızı sevdim."

"Peki, öyle olsun" der annesi.

Çok uzun bir süre bunlar bacı-kardeş gibi yaşarlar. Bu zabıtın babasıyla anası bir gün başka bir şehre misafirliğe giderler. Bu genç, kıza der ki: "Dedem toprağa bir sandık gömmüştür."

Kız da: "yerini biliyor musun?" diye sorar.

"Biliyorum"

"Gel gidip bakalım."

Gidip toprağı kazarlar; sandığı açınca ne görsünler!... Papaz giysileri, haçlar. Yani zamanında o zabıtın dedesi Ermeniymiş. Türk zabıt hak yoluna döner. Yaptıklarından pişmanlık duyar. Sonra bu genç bu Ermeni kızı İstanbul'a götürür. Orada Ermeni kilisesinde evlenirler.